

der ikke ere Vælgere, og at dette altsaa idetmindste ikke ligefrem er forbudt i Valgloven; men Regelen maa dog være den, som Valgloven udtaler, at Stillerne skulle være Vælgere. Udvalget har i sin Betænkning sagt, at Valgbestyrelsen først ved den nævnlige Afstemning kunde være berettiget til at undersøge, hvorvidt de Tilstedeværende vare indskrevne Vælgere eller ikke, men det forekommer mig dog, at Valgbestyrelsen maa holde de to Ting, at være Deeltager i Forsamlingen og at være Stiller, adskilte. Enhver, hvem det indrømmes at maatte udtale sig fra Valgtribunen, synes at maatte proclameres for Forsamlingen som En, der fra Bestyrelsens Side gives Ordet; der er vel i Valgloven indrømmet Medlemmerne af Forsamlingen Ret til at stille Spørgsmaal, men det synes ikke, som om denne Ret kan strække sig til at holde egentlige Foredrag. Man veed vel, at der under Spørgsmaalformen kan indlægges Meget, men den Plads, som en Vælger har i Forsamlingen, begunstiger ingenlunde at holde lange Foredrag, og Vælgerne maae altsaa i Reglen være indskrænkede til at gjøre korte Spørgsmaal og Bemærkninger. Forsaavidt Udvalget har holdt paa, at Valgbestyrelsen var uberettiget til at undersøge, hvem der var Vælger, og hvem ikke, saa er det formodentlig gaaet ud fra den Anskuelse, at samtlige Medlemmer af den tilstedeværende Forsamling, indtil en Navneafstemning finder Sted, maae anses for lige berettigede, hvad enten de ere Vælgere eller ikke, men jeg maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Valglovens § 30 dog synes at kræve en anden Fortolkning. Det blev vel i den grundlovgivende Forsamling henstillet som et Ønske i Frihedens Interesse, at Valgforsamlingen skulde have Ret til at deeltage i Raaringen, uden Hensyn til, om den bestod af Vælgere eller ikke, men dette Forslag fandt ikke Majoritet, og i Valgloven blev indskrevet, hvad der staaer i § 30: „at kun Vælgere skulle deeltage i Raaringen“. Man maa indrømme, at det er umuligt for Valgbestyrelsen at gennemføre denne Bestemmelse under Raaringen, men, fordi dette er Tilfældet, deraf følger ikke, at Lovens Gyldighed jo maa anerkjendes. Enhver Mand, der bøter sig for Loven, og som er tilstede ved

en saadan Valghandling, uden at være Vælger, vil visseelig afholde sig fra at deeltage i Raaringen. Jeg troer, at det vilde medføre nogen Betænkelse at indrømme Nogen, (der ikke er Vælger), at optræde som Stiller ved en Valghandling; thi derved synes man at tilstede en fremmed Indflydelse. Valglovens Grundtanke synes at være, at Valghandlingen nærmest skal være en Forhandling mellem de paagældende Candidater og Vælgerkredsen. Men, hvis man nu indrømmer en Kandidat Ret til at hverve sig en Troup Unbefalere fra en fremmed Egn, for at bemægtige sig Discussionen, for at føre hans Sag igjennem, for at ruinere hans Modkandidat, saa synes det at være en fremmed Indflydelse, som næppe er forudsat ved Valglovens Vedtagelse. Det har derfor forekommet mig betænkeligt at lade Valgforhandlingen komme ind paa en saadan Vej, og det er een af de Grunde, hvorfor jeg har anset det for min Pligt at indbringe Ændringsforslaget.

Der er i Anledning af samme Valghandling fremkommen en anden Anke, som gaaer ud paa at fremsøre Bepværing over, at man under den nævnlige Afstemning har adspaltet Forsamlingen til tre forskellige fra hinanden fratiggende Steder. Jeg troer, at det ogsaa er betænkeligt at give en saadan Fremgangsmaade Berettigelse, idet den forekommer mig at staae i Strid med Valgloven; thi jeg formener, at det kan paavises, at det er Valglovens Tanke, at en saadan Fremgangsmaade ikke godt kan tillades. Valgloven forudsætter jo eet Sted som Valgsted, den har knyttet Valghandlingen til eet Valgsted, og den har, ved at forudsætte dette, udelukket Muligheden af, at dette Sted kunde mangfoldiggjøres eller ombyttes med flere. Det er allerede af den ærede Ordfører for Udvalget ved et andet Indstillingspunkt — saavidt jeg hukker det sjerde — bemærket, at det kunde tillægges nogen Indflydelse paa Valget, hvad der fandt Sted ved det der omhandlede Valg, idet man tilstedede en Gruppeafstemning, saaledes at Vælgerne aftraadte i to forskellige Partier, hvoraf det ene Parti beholdt sit Sted, medens det andet skulde uleilige sig udenfor et Plankeværk; han indrømmede, at der var nogen Forskiel derpaa,